

imod i Folketinget. Men jeg vil bare sige til hr. Estrup, at det jo ville være en fuldstændig urimelig situation, hvis Venstres vælgere skulle se på, at ikke nok med, at de over deres skat skulle betale penge til partier, hvis synspunkter de var dybt uenige i, men samtidig skulle se deres eget parti blive svækket økonomisk ved, at det ikke måtte modtage de samme penge, som andre partier gjorde. Altså enhver kan se, at det ville være en fuldstændig urimelig konsekvens.

Vi beklager, at der tilsyneladende bliver indført den øgede statsstøtte, men vi er nødt til at sige klokkeklart, at hvis den mod vores stemmer bliver indført, så er vi desværre nødt til at gøre brug af ordningen for at sikre lige vilkår i arbejdet mellem de forskellige politiske partier.

Så spørger hr. Brian Mikkelsen, om man kan sige, at det har været en dårlig erfaring med partistøtten, at Venstre har haft medlemsfremgang. Jeg kan bekræfte, at Venstre har haft en ganske betydelig medlemsfremgang, og det er vi selvfølgelig glade for, men jeg er også nødt til at sige: Det har ikke noget som helst at gøre med partistøtten; det er snarere på trods af den offentlige støtte, at vi har fået flere medlemmer. Det er i kraft af en aktiv indsats fra de medlemmer, vi i forvejen havde, at det er lykkedes at skabe en medlemsfremgang.

Så spørger hr. Holger K. Nielsen, om ikke det ville være sådan, at Venstre ville være nødt til at dreje nøglen om, hvis Venstre alene skulle basere sin aktivitet på medlemskontingenter. Nej, jeg kan forsikre hr. Holger K. Nielsen om, at det ikke ville være situationen. Jeg kan oplyse, at Venstre i det regnskabsår, som hr. Holger K. Nielsen refererer til, fik 4,4 mio. kr. ind i kontingenter fra medlemmerne. Det kan man godt drive et politisk parti for. Hr. Holger K. Nielsen driver parti for væsentlig mindre, men man kan selvfølgelig skabe mere aktivitet, hvis disse medlemmer så går ud og skaffer flere penge. Det er det, Venstres medlemmer gør ved at skaffe adskillige private og frivillige bidrag til partiets virksomhed, og det er den måde, vi synes et parti skal køre på.

Torben Rechendorff (KF):

Det Konservative Folkeparti støttede indførelsen af den nuværende ordning om offentlig støtte til de politiske partier, den ordning, som den borgerlige regering fremlagde i 1986, og som et overordentlig massivt flertal her i Folketinget den 18. december 1986 gjorde til lov.

Når sandheden skal frem, og det er der vel behov for, så stemte 138 af Folketingets medlemmer for og 9 imod. Vi støttede ordningen, fordi vi mente, at den foreslåede støtteordning, både når der var tale om central politisk virksomhed og decentral politisk virksomhed, ville betyde en saltvandsindsprøjtning for det politiske arbejde i Danmark.

Og sådan gik det lige nøjagtig. Alle partier har nydt godt af ordningen; alle har med glæde og med kyshånd taget imod pengene. Der har ikke været noget parti, der har ikke været nogen amtsorganisation, der har ikke været nogen vælgerforening, der har sagt nej til at modtage de penge, som bød sig til. Ingen blev fattigere, mange blev rigere.

Vi støtter derfor også den forøgelse af partistøtteordningen, som regeringen nu lægger op til. Vi gør det i fuld åbenhed og med god samvittighed. En lederskribent hævdede forleden dag, så jeg, at et flertal i Folketinget åbenbart havde til hensigt nærmest at smugle lovforslaget igennem i ly af sagernes mængde og den tilstundende sommerferie. Det må vist være en lederskribent med skyklapper. Debatten de seneste måneder er jo et dementi af påstanden.

Debatten har været livlig, og indimellem har den også ligefrem været saglig, men det er nogen tid siden, at der er kommet noget egentlig nyt frem.

Den konservative folketingsgruppe har tre hovedgrunde til, at vi støtter forslaget.

For det første: Vi tillader os at betragte partierne som folkestyrets centralnervesystem. Derfor er det nødvendigt at sikre partierne bedst mulige arbejdsvilkår, herunder også økonomiske arbejdsvilkår. Det sker efter vores opfattelse bedst i en kombination af selvfinansiering, frivillige bidrag og offentlig støtte, og man tør jo sige, at det unægtelig er et system, som vi kender fra en lang række andre områder i vort samfund.

Jeg vil gerne understrege, at det for Det Konservative Folkeparti ville være overordentlig uheldigt, såfremt den øgede offentlige støtte til partierne skulle føre til afmatning af den lokale aktivitet og til ligegyldighed over for det at skaffe flere medlemmer til partierne. Partier uden medlemmer, partier uden moderne arbejdsmetoder og partier, der ikke selv vil knokle for at nå længst muligt ud med budskabet, skal bestemt ikke holdes kunstigt i live af offentlig støtte. Derfor opfatter vi dette her som hjælp til selvhjælp.